Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.239 van 16 oktober 2000

A.92.577/VIII-1820

In zake : **JANSSENS** Robert,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24,
1060 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations Unies 7,
4020 Luik.

Tussenkomende partij :

FOULON André,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Francois DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 13 juni 2000 door Robert JANSSENS ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 april 2000 houdende benoeming, per 1 mei 2000, van André FOULON in het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Mons";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien het op 5 juli 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij André FOULON vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. DAOUT, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond bestaat om het verzoek tot tussenkomst, ingediend door André FOULON, de begunstigde van de bestreden handeling, in te willigen;

Op 1 oktober 1998 wordt verzoeker tijdelijk aangesteld in het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Mons"; in de ministeriële beslissing waarbij hij met die opdracht wordt belast, staat dat die opdracht eindigt de dag waarop door een benoeming in het ambt in kwestie zal zijn voorzien. In antwoord op een oproep tot de gegadigden die in het Belgisch

Staatsblad van 8 oktober 1998 was bekendgemaakt, hebben verscheidene personen, onder wie verzoeker, André FOULON en Bernard DEKAISE gesolliciteerd naar een benoeming als directeur in de voormelde instelling voor kunstonderwijs.

Na bepaald te hebben volgens welke criteria en procedures de verschillende sollicitaties moeten worden beoordeeld, beslist de bevorderingscommissie tijdens haar vergadering van 15 december 1998 de onderscheiden gegadigden als volgt te rangschikken :

a) wat de anciënniteit in het onderwijs betreft :
   1. de heer R. JANSSENS
   2. de heren B. DEKAISE en A. FOULON, wier anciënniteit min of meer gelijkwaardig is;

b) wat het beroepsprofiel betreft :
   1. de heren B. DEKAISE en R. JANSSSENS
   2. de heren B. DEFECHE, A. FOULON en A. WAIGNEIN;

c) wat het menselijk profiel betreft :
   1. de heren A. FOULON en R. JANSSENS
   2. de heren B. DEFECHE, B. DEKAISE en A. WAIGNEIN;

d) algemene rangschikking :
   1. ex aequo : de heren B. DEKAISE, A. FOULON en R. JANSSENS
   2. ex aequo : de heren B. DEFECHE en A. WAIGNEIN.

Op 20 maart 2000 opteert de Minister van Hoger Onderwijs ervoor de tussenkomende partij in het voornoemde ambt te benoemen. Die beslissing wordt op 25 april 2000 bekrachtigd door een besluit van de Gemeenschapsregering "houdende benoeming van leden van het onderwijzend personeel"; dat besluit, dat de bestreden handeling is, steunt inzonderheid op de volgende motieven :

" Overwegende dat de commissie, op grond van de drie criteria die ze vooraf had bepaald, namelijk de anciënniteit in het onderwijs, het beroepsprofiel en het menselijk profiel, vastgesteld heeft dat de waarde en de verdiensten van drie gegadigden even groot moesten worden geacht; dat de commissie deze drie gegadigden, de heren DEKAISE, FOULON en JANSSENS, bijgevolg ex aequo als eerste heeft gerangschikt;

Overwegende dat het decreet van 17 mei 1999 betreffende het hoger kunstonderwijs, waarbij samenwerkingsakkoorden tussen de culturele wereld en de kunsthogescholen mogelijk worden gemaakt en waarin wordt bepaald dat de kunsten die daarin worden ontwikkeld niet alleen moeten worden beschouwd als maatschappelijke producties maar eveneens als maatschappelijke krachten die bijdragen tot de omvorming van de maatschappij, naast de educatieve rol ook de culturele rol van die hogescholen benadrukt;

Overwegende dat het muzikale culturele leven steeds in de eerste plaats verankerd is in een streek; dat er van uit moet worden gegaan dat het "Conservatoire royal de musique de Mons" nog niet zo lang geleden is opgericht in een streek waar het ontbreken van zulk een instelling schrijnend was; dat die instelling onderwijs heeft verstrekt maar daar tevens een essentiële rol heeft gespeeld in de bevordering en de verspreiding van de muziek;

Overwegende dat het muzikale culturele leven in de streek van Bergen van een ongewone verscheidenheid en een ongewoon dynamisme getuigt en dat er moet worden gezorgd voor de best mogelijke vormen van synergie tussen het conservatorium en dat plaatselijke culturele leven. Bijgevolg moet erop worden toegezien dat de directie het bewijs levert dat ze verankerd is in en zich inzet voor dat plaatselijke culturele en muzikale leven;

Overwegende dat de heer FOULON, als :
- lid van de raad van bestuur van de "Jeunesses musicales (sectie Mons-Borinage);
- lid van de raad van bestuur van het "Festival international de Wallonie-Hainaut";
- lid van de raad van bestuur van het "Orchestre royal de chambre de Mons";
- lid van de "Société des sciences, des arts et des lettres du Hainaut";
- directeur van het "Conservatoire d'Eté" van Roisin,

de enige van de drie ex aequo gerangschikte gegadigden is die het bewijs levert verankerd te zijn in en zich in te zetten voor het plaatselijke artistieke leven;

Overwegende dat de Minister van Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek op grond van deze gegevens geoordeeld heeft dat de heer FOULON het meest geschikt is om het "Conservatoire royal de musique de Mons" te leiden";

Overwegende dat verzoeker twee middelen, het eerste en het tweede van zijn verzoekschrift, ontleent aan "de ontstentenis van een ernstige vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden, aan ontstentenis van motivering, aan een kennelijke beoordelingsfout, aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan machtsoverschrijding; dat in het tweede van die middelen ook de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wordt aangevoerd; dat verzoeker de steller van de bestreden handeling verwijt dat zij er alleen voor gezorgd heeft dat een rangschikking wordt opgemaakt onder de drie personen die door de bevorderingscommissie ex aequo als eerste gerangschikt zijn en dat zij aldus een uiterst betwistbare rangschikking heeft bekrachtigd; dat hij immers van oordeel is dat het kennelijk onredelijk is om er van uit te gaan dat twee gegadigden, van wie

er één voor de andere is gerangschikt op grond van de criteria anciënniteit en beroepsprofiel en die ex aequo met de andere als eerste is gerangschikt op grond van het menselijk profiel, "gelet op de rangschikkingen die voor de drie in aanmerking genomen criteria zijn opgemaakt", een waarde en verdiensten bezitten die even groot moeten worden geacht, zodat er grond bestaat om hen in de algemene rangschikking beiden ex aequo als eerste te rangschikken; dat hij stelt dat, doordat in de bestreden handeling als grond voor de benoeming van de tussenkomende partij wordt aangevoerd dat hij de enige van de drie ex aequo gerangschikte gegadigden het bewijs levert verankerd te zijn in en zich in te zetten voor het plaatselijke artistieke leven, wat nodig is om de beste vormen van synergie met de culturele instellingen van Bergen te garanderen, tegen die bestreden handeling twee zaken kunnen worden ingebracht :

a) uit zulk een motivering blijkt dat de respectieve aanspraken en verdiensten van verzoeker en van de benoemde gegadigde niet in concreto zijn vergeleken en dat, wat betreft de samenwerking met de actoren van het culturele leven in Bergen en de omliggende gemeenten, geen rekening is gehouden met de bereidheid die verzoeker in dat verband aan de dag had gelegd, zowel in zijn "project voor een pedagogische ontwikkeling in het Conservatoire royal de Mons", dat bij zijn sollicitatie was gevoegd, als in de wijze waarop hij die instelling tijdelijk heeft geleid;

b) het criterium dat door de overheid is gebruikt, komt erop neer dat de gegadigde, die woont in de streek van de instelling in kwestie, bevoordeeld wordt, hoewel het geenszins nodig is verankerd te zijn in het plaatselijk artistiek leven om de beste vormen van synergie tussen het conservatorium en de plaatselijke culturele instellingen te kunnen garanderen;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoeker er blijkbaar van uitgaat dat een commissie die de respectieve aanspraken en verdiensten van verscheidene gegadigden voor een openbaar ambt onderzoekt noodzakelijkerwijze moet komen tot een rangschikking die steunt op een mathematische afweging van de verdiensten van elk van de gegadigden; dat zij die mening niet is toegedaan en van oordeel is dat het voor een commissie die de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden gegadigden in hun geheel onderzoekt geenszins verboden is vast te stellen - zoals in casu het geval is geweest - dat de verschillen die tussen de onderscheiden gegadigden naar voren komen,

althans wat sommigen ervan betreft, zo miniem zijn dat ze geen grond opleveren om hen in de uiteindelijke algemene rangschikking een verschillende plaats toe te kennen; dat zij erop wijst dat zij het besluit van de commissie geenszins heeft overgenomen maar alleen akte heeft genomen van de conclusies van dat college, dat van oordeel was dat de aanspraken en verdiensten van de onderscheiden gegadigden nagenoeg gelijkwaardig waren en dat de verschillen die waren gebleken bij de vergelijking van de sollicitaties van André FOULON en Robert JANSSENS niet belangwekkend genoeg waren om de ene gegadigde boven de andere te verkiezen; dat zij volgens haar dan ook bij het maken van haar keuze ofwel de lichte voorkeur in aanmerking kon nemen die voortvloeide uit een louter mathematisch onderzoek van de aanspraken en verdiensten van verzoeker, ofwel op andere criteria kon steunen; dat de verwerende partij stelt dat zij, door voor deze tweede mogelijkheid te opteren en door de benoeming te verlenen aan de gegadigde die het best in het plaatselijke culturele leven geïntegreerd was, de regels en principes vermeld in het eerste middel geenszins heeft geschonden; dat zij daarop laat volgen dat hoewel verzoeker in een bij zijn sollicitatie gevoegd document voorstellen heeft gedaan die bewijzen dat ook hij van oordeel is dat vormen van synergie tussen het "Conservatoire royal de musique de Mons" en andere culturele instellingen van de stad en de streek moeten worden bevorderd, uit het administratief dossier evenwel blijkt dat, in deze aangelegenheid, de prestaties van verzoeker ver onder de opgegeven doelstellingen blijven : zowel vóór als tijdens de periode waarin hij het voormelde conservatorium voorlopig heeft geleid, heeft hij immers slechts weinig samenwerkingsverbanden met Henegouwse instellingen opgezet; dat bovendien uit klachten blijkt dat hij slechts heel weinig interesse heeft betoond voor hedendaagse muziek en voor lokale initiatieven ter bevordering van de hedendaagse muziek; dat, ten slotte, verzoeker weliswaar een samenwerkingsverband heeft opgezet tussen de conservatoria van Bergen en van Brussel met het oog op de organisatie van een galaconcert, maar dat op de affiches waarmee dat evenement werd aangekondigd niet eens was vermeld dat de Henegouwse onderwijsinstelling daaraan meewerkte; dat zij besluit dat de tussenkomende partij, vanuit het oogpunt van de integratie in het plaatselijke culturele leven, van de drie gegadigden die ex aequo als eerste gerangschikt waren een groot voordeel heeft ten opzichte van de beide anderen en dat zulk een criterium weliswaar neerkomt op het bevoordelen van een gegadigde die verankerd is in de streek van de instelling in kwestie, maar dat zulks geenszins onredelijk is, aangezien het gaat om een instelling met een hoofdzakelijk plaatselijke uitstraling;

Overwegende dat een onderzoek van de onderscheiden sollicitaties naar een openbaar ambt, wegens de moeilijk kwantificeerbare gegevens die daarbij vaak meespelen, weliswaar niet kan verlopen als een opeenvolging van elementaire rekenkundige bewerkingen, maar dat zulks niet wegneemt dat een vergelijking van de aanspraken en verdiensten alleen een echte garantie voor de gelijke toelaatbaarheid van elkeen tot openbare ambten biedt - en dus alleen maar zin heeft - als de overheid die dat onderzoek uitvoert er zorg voor draagt dat de oordelen die zij via de opeenvolgende rangschikkingen over de onderscheiden gegadigden uitspreekt enige samenhang blijven vertonen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de tussenkomende partij en verzoeker, wat het menselijk profiel betreft, weliswaar ex aequo als eerste zijn gerangschikt, maar dat de bevorderingscommissie, wat de twee overige criteria voor de beoordeling van de gegadigden betreft (de anciënniteit en het beroepsprofiel), verzoeker gerangschikt heeft vóór de begunstigde van de bestreden benoeming en daarbij in de beide gevallen niet de minste aanwijzing heeft gegeven op grond waarvan zou kunnen worden aangenomen dat het verschil tussen de gegadigden in kwestie telkens slechts miniem was, en evenmin heeft laten blijken waarom de verschillen die tussen de als eerste en als tweede gerangschikte gegadigden zijn vastgesteld niet relevant kunnen worden geacht; dat in zulke omstandigheden moeilijk te begrijpen valt op welke grond de bevorderingscommissie vervolgens het voordeel dat tot twee keer toe aan verzoeker was toegekend buiten beschouwing kon laten en kon stellen dat beide voormelde gegadigden even grote verdiensten hadden : in de aanpak van het onderzoek van de sollicitaties waarvoor de commissie had gekozen, is het opstellen van een algemene rangschikking immers alleen verantwoord wanneer die algemene rangschikking een synthetisch beeld geeft van de oordelen die tevoren over de personen die in het omstreden ambt willen worden benoemd zijn opgesteld na hen onderling te hebben vergeleken aan de hand van de onderscheiden criteria; dat dit gebrek aan samenhang in de manier waarop de bevorderingscommissie de aanspraken en verdiensten van de gegadigden heeft vergeleken wel degelijk gevolgen heeft gehad, aangezien dat gebrek een aanzienlijke invloed heeft gehad op de inhoud van de bestreden handeling; dat uit de motivering van de bestreden handeling, inzonderheid de voorlaatste alinea ervan, immers duidelijk blijkt dat de benoemende overheid net op grond van de conclusies van de voormelde commissie gemeend heeft een extra criterium te moeten laten meespelen om een rangschikking op te maken onder de drie ex aequo als eerste gerangschikte gegadigden; dat bovendien geenszins vaststaat dat de verwerende partij inderdaad rekening heeft gehouden met de documenten die bij het administratief dossier zijn gevoegd om te

bewijzen dat verzoeker inzake samenwerking met andere onderwijsinstellingen of met culturele verenigingen alleen kan bogen op prestaties die ver onder de doelstellingen en de ambitie liggen die terzake verwoord zijn in een document dat als bijlage bij zijn sollicitatie was gevoegd; dat het in dezelfde zin voor de Franse Gemeenschapsregering weliswaar kennelijk niet onredelijk is de leiding van het "Conservatoire royal de Mons" te willen toevertrouwen aan de gegadigde die het meest geschikt blijkt om namens die instelling te onderhandelen over en aanzetten te geven tot samenwerkingsakkoorden die krachtens artikel 6 van het decreet van 17 mei 1999 betreffende het hoger kunstonderwijs kunnen worden gesloten, maar dat die bezorgdheid de regering ertoe gebracht heeft zeer veel belang te hechten aan een gegeven dat, wegens het bijzonder grote voordeel dat het verleent aan de gegadigde die in de buurt van de instelling in kwestie woont, minder gemakkelijk samengaat met het grondwettelijk beginsel van de gelijke toelaatbaarheid van elkeen tot de openbare ambten dan de verwerende partij denkt; dat de verwerende partij, door tot staving van het door de overheid gehanteerde criterium gewag te maken van de hoofdzakelijk plaatselijke uitstraling van de conservatoria, immers een verantwoording geeft waarvan de gegrondheid lijkt te worden tegengesproken zowel door de omstandigheid dat er in de Franse Gemeenschap slechts weinig conservatoria bestaan (drie : Brussel, Luik en Bergen) als door de omstandigheid dat onderwijs van hoger niveau in die instellingen wordt verstrekt; dat de eerste twee middelen gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker in de eerste plaats benadrukt dat de bestreden benoeming de laatste van een lange rij handelingen is waarbij de verwerende partij aantoont dat zij hem wil uitsluiten van het te verlenen ambt en Bernard DEKAISE tot elke prijs aan het hoofd van het "Conservatoire royal de musique de Liège" te behouden; dat volgens hem het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat vastgesteld is in de arresten nr. 67.860 van 29 augustus 1997, nr. 68.465 van 26 september 1997, nr. 69.584 van 13 november 1997 en nr. 75.779 van 16 september 1998, bijgevolg nog vergroot is; dat hij vreest dat de verwerende partij hem na de vernietiging van de omstreden benoeming op grond van zijn leeftijd (61 jaar in juli 2000) opnieuw de leiding van het conservatorium zal weigeren met het argument dat, aangezien hij dat ambt niet lang genoeg meer zal kunnen uitoefenen, hij zijn stempel niet echt meer op het conservatorium zal kunnen drukken; dat verzoeker de benoeming van de tussenkomende partij beschouwt als de oorzaak van een groot moreel nadeel : na herhaaldelijk de leiding te zijn ontzegd van het "Conservatoire royal de musique de Liège", zal hij opnieuw afgewezen

worden wanneer in een ander conservatorium het directie-ambt wordt verleend dat hij tevoren gedurende meer dan anderhalf jaar tijdelijk heeft uitgeoefend zonder daarin tekort te schieten; dat die omstandigheden volgens hem, gelet op de specifieke kenmerken van de artistieke wereld en het kunstonderwijs, zijn prestige zowel ten aanzien van zijn studenten als ten aanzien van zijn collega's onderwijskrachten en collega's musici aanzienlijk dreigen te verlagen;

Overwegende dat de verwerende partij daarentegen van oordeel is dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling - als ze wordt voortgezet - voor verzoeker geen gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert, aangezien :

a) het nadeel dat in voorkomend geval zou kunnen voortkomen uit de opeenvolgende tegenslagen die verzoeker te verduren heeft gehad toen hij de plaats van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Liège" wenste te verkrijgen, volstrekt niets uit te staan heeft met het nadeel dat zou kunnen voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden handeling en dat nadeel dan ook niet geldig kan worden aangevoerd in het raam van deze procedure;

b) de overwegingen die in de vordering tot schorsing worden verwoord om te bewijzen dat de bestreden handeling leidt tot een verkleining van de loopbaanperspectieven van verzoeker sterk moeten worden gerelativeerd : aangezien een andere post van directeur van een conservatorium thans vacant is en de procedure om daarin te voorzien normaal binnenkort moet zijn afgerond, is het overdreven te stellen dat verzoeker door de omstreden benoeming elke kans verliest om ooit te worden benoemd in het ambt waarnaar hij dingt;

c) het aangevoerde moreel nadeel niet bestaat : het feit dat een musicus-muziekleraar, om redenen die geenszins onterend zijn, niet beschouwd wordt als de meest geschikte om het ambt van directeur van een conservatorium uit te oefenen, kan het prestige of de reputatie van de betrokkene immers niet schaden; het feit dat verzoeker de leiding van het "Conservatoire royal de musique de Mons" tevoren tijdelijk heeft waargenomen, bewijst evenmin dat de steller van de vordering een moreel nadeel lijdt, aangezien aan de aanstelling die deze heeft genoten een einde is gemaakt om redenen die geenszins impliceren dat de betrokkene tekort is geschoten;

Overwegende dat verzoeker voor de vijfde keer tijdelijk of definitief de leiding is ontzegd van een muziekconservatorium; dat het aannemelijk is dat die omstandigheid, die een feitelijk gegeven vormt dat door de thans bestreden beslissing concrete gestalte heeft gekregen, ervaren wordt als een aantasting van zijn prestige en reputatie - temeer daar aan het einde van het academiejaar aan zijn tijdelijke aanstelling een einde is gemaakt zonder inachtneming van de continuïteit van het onderwijs - en bijgevolg de oorzaak is van een moeilijk te herstellen moreel nadeel; dat, doordat er in de Franse Gemeenschap slechts drie muziekconservatoria zijn (in Brussel, Luik en Bergen), de leeftijd van verzoeker het zeer onzeker maakt dat hij nog eens een kans op een bevordering zal krijgen; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door André FOULON, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 25 april 2000 houdende vaste benoeming, per 1 mei 2000, van André FOULON in het ambt van directeur van het "Conservatoire royal de musique de Mons".

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

<u>Artikel 4</u>.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de Franse Gemeenschap.

De beslissing over de overige kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien oktober tweeduizend door :

Mevr. DAURMONT,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **O. DAURMONT.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**